

Komentář k evangelium: Blahoslavenství, „báseň božské lásky“

Evangelium a komentář 6.
neděle v mezidobí. „Ty jsi
židovský král?“ Ježíš přišel
hlásat nebeské království a zve
nás, abychom se stali jeho
součástí. Království pravdy a
života, království svatosti a
milosti, království
spravedlnosti, lásky a pokoje.

15.02.2025

Evangelium (Lk 6,17.20-26)

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil (s hory) a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží.

Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl:

„Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát.

Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí (ze svého středu), potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům.

Ale běda vám, boháči, neboť (už)
máte své potěšení.

Běda vám, kdo jste nyní nasycení,
neboť budete hladovět.

Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť
budete naříkat a plakat.

Běda, když vás budou všichni lidé
chválit; vždyť stejně se chovali jejich
předkové k falešným prorokům.“

Komentář

Evangelium této neděle obsahuje
jednu z nejpřekvapivějších a
nejzásadnějších pasáží Ježíšova
kázání: blahoslavenství, která jsou
svým paradoxním jazykem učení o
pravém štěstí, které všichni lidé
hledají. Svatý Josemaría je nazval
„básní božské lásky[1].

Ve skutečnosti, jak vysvětluje papež
František, „blahoslavenství jsou
Ježíšovým portrétem, jeho způsobem

života; a jsou cestou k pravému štěstí, kterou můžeme následovat i my s milostí, kterou nám Ježíš dává“[2]. Lukáš nám ukazuje Mistra, jak stojí na rovině a káže s autoritou a vznešeností. Vmísení do davu můžeme naslouchat jeho slovům, jako by byla určena nám.

„Blahoslavení vy chudí“. V životě křesťana není chudoba věcí libovolnou: bez ní není člověk ani učedníkem, ani šťastným. Všichni ji musíme žít jako Mistr. A aby se chudoba vtělila i uprostřed světa, doporučoval svatý Josemaría: „Radím ti, abys byl skoupý sám k sobě a velmi štědrý vůči druhým; vyvaruj se zbytečných výdajů kvůli přepychu, rozmaru, marnivosti, pohodlí... nevymýšlej si zbytečné potřeby“[3].

Tváří v tvář všeobecné atmosféře konsumismu je často nutné zkoumat, jsme-li odpoutáni od věcí, které

používáme, zda žijeme s lehkým zavazadlem, abychom mohli Ježíše následovat zblízka a začít vlastnit „Boží království“. Pokud žijeme chudobu, budeme také umět velkoryse pečovat o druhé, a to zejména o chudé a potřebné, na které nikdy nebudeme pohlížet s lhostejností.

„Blahoslavení, kdo nyní hladovíte“. V bohatství bohatých a sytých není místo pro Boha a druhé. Naopak ti, kdo žijí střizlivě a střídmě, začínají být „nasyceeni“ Bohem. Jde o to, abychom se s vděčností těšili z pozemských statků, ale tak, abychom toužili po dobrech duchovních. Toto blahoslavenství nás také vybízí, abychom pracovali s důvěrou v prozřetelnost: zatímco se snažíme poctivě si zasloužit potřebnou obživu, v případě jakýchkoli těžkostí zůstaňme klidní, neboť Bůh své děti nikdy neopouští.

Ježíš také říká, že blahoslavení jsou ti, kdo nyní pláčou, protože pak se budou smát. Když se křesťan snaží napodobovat Mistra, „zakouší důvěrný vztah mezi křížem a vzkříšením“, [4] jak vysvětloval Benedikt XVI. Sjednocení s Kristem získáváme sílu proměnit utrpení ve vykupitelskou lásku.

Máme pak stejnou radost, jakou měl Pán ve svém utrpení, protože skrze něj pro nás získal dar Ducha Svatého a otevřel nám brány nebe. S touto nadějí a s touto útěchou je křesťan útěchou pro druhé; „může mít odvahu sdílet utrpení druhých a přestat utíkat před bolestnými situacemi,“ říká nám papež František [5].

Nakonec Ježíš nazývá blahoslavenými ty, kdo kvůli němu trpí pronásledováním nebo jsou odmítnuti. Naše důslednost obyčejných křesťanů může druhé

překvapovat nebo dráždit, ale musíme mít odvahu odrážet svým poctivým jednáním milou Kristovu tvář, kterou všichni lidé hledají. V tom můžeme následovat radu svatého Petra prvním křesťanům: „I kdybyste museli trpět pro spravedlnost, blaze vám! Nebojte se jich, když vám vyhrožují, a nedejte se zneklidnit. Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování“ (1 Pt 3,14-16).

Shrnuto a potvrženo, v rozporu s tím, jak by se mohlo zdát, naše štěstí nespočívá v neomezeném vlastnictví statků, ani v tom, že za každou cenu získáme chválu druhých. Štěstí spočívá spíše ve ztotožnění se s Kristem.

Pablo Erdo

[1] Sv. Josemaría, Poznámky k jedné meditaci, 25-XII-1972, (AGP, P09, s. 186), citace publikovaná in: E. Burkhart a J. López, Vida cotidiana y santidad. 3: En la enseñanza de San Josemaría, Rialp, Madrid 2013, s. 125.

[2] Papež František, Audience, 6. srpna 2014.

[3] Sv. Josemaría, Boží přátelé, č. 123.

[4] Benedikt XVI., Ježíš Nazaretský, s. 100.

[5] Papež František, Gaudete et exultate, č. 76.

Pablo Edo

komentar-k-evangeliiu-blahoslavenstvi-
basen-bozske-lasky/ (13.08.2025)